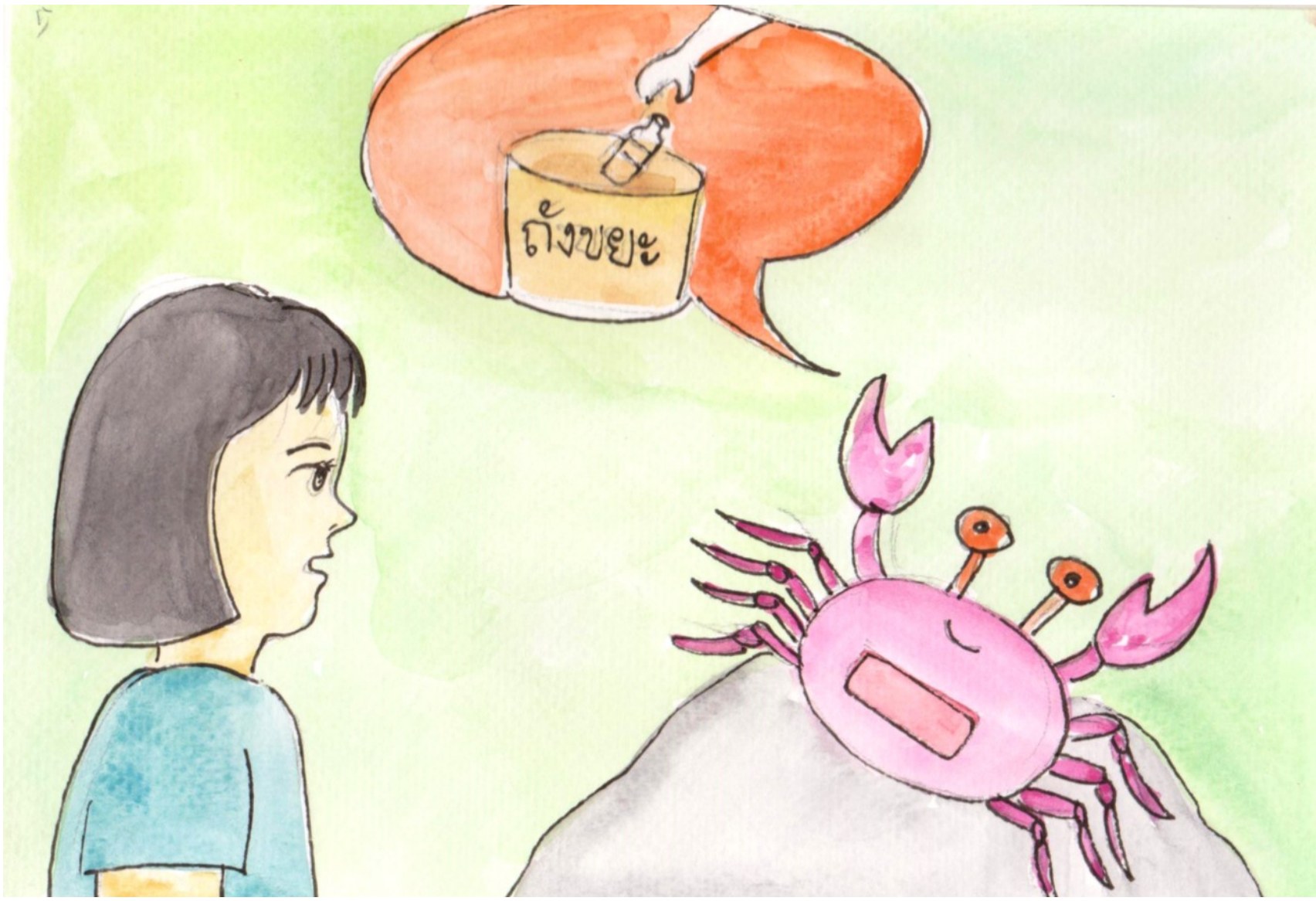

มาลอจฆาต่าเดอต่าพอ

มาลอจราต่าเดอต่าพอ

เรื่อง อรณี จริยาพจน์งาม

ภาพ ศรัณย์รักษ์ สันติอรุโณทัย

เรียบเรียง นงลักษณ์ พงศ์พนาสวัสดิ์

มีนาคม 2563

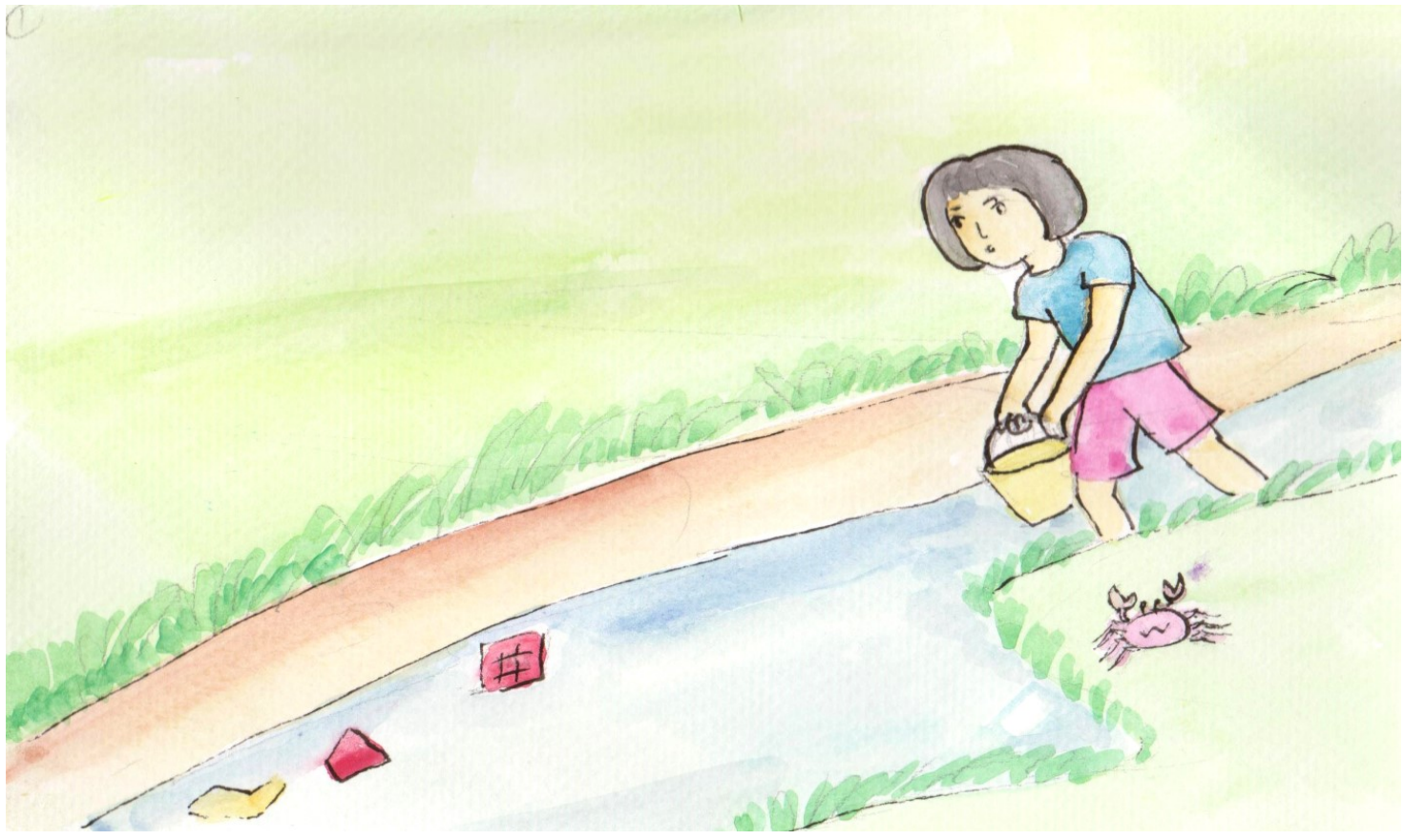
มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์ (Foundation for Applied Linguistics) ร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 5 และ 6

“โครงการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยโดยนำภาษาถิ่นร่วมจัดการเรียนรู้ (ทวิภาษา : กะเหรี่ยงสกอร์ – ไทย)”

Supporting Mother Tongue Based MLE Project in Ethnic Minority Communities in Thailand : Sgaw karen - Thai

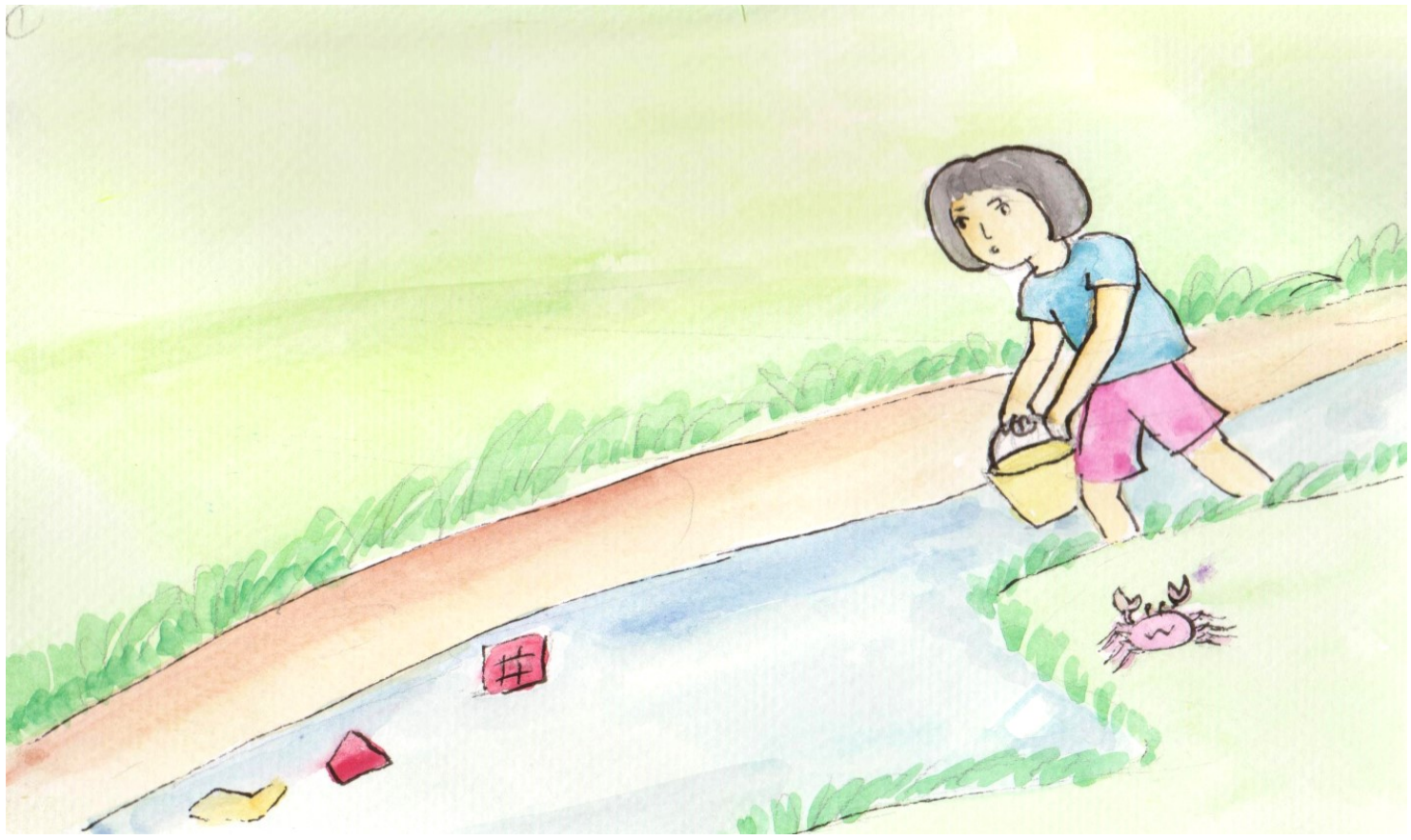
ภายใต้การสนับสนุนของมูลนิธิเกื้อฝันเด็ก Child’s Dream Foundation (CDF)

น่อพอจา แก๊ โพซ่าโฮ เล๊อ อ๊ะ ซู่พฆี ซ๊ะพฆี อ่าแล ศือ อ่อะ ต่ามื่อะ แล ศือ อ่อะ ญ่าโพ เดอ แชว่ เล๊อ ที่โคล๊ปู มาด๊อ เต่อนี น่อพอจา แกว๊ อ๊ะโม่ แล เล๊อ ที่โกล๊ อ่าบู๊ ยี แล ศือ อ่อะ โปล่เปล ด๊อ น่อพอจา กว่าฆอ ต่า ที่ เล๊อ ต่าเดอ ต่าพอ โอ่ะ เล๊อ เล่อ อ่าชู๊ ปู น่อพอจา เฆ๊ ท่อ ต่าเดอ เก่อแล จู๊ ฆี่ะ แว

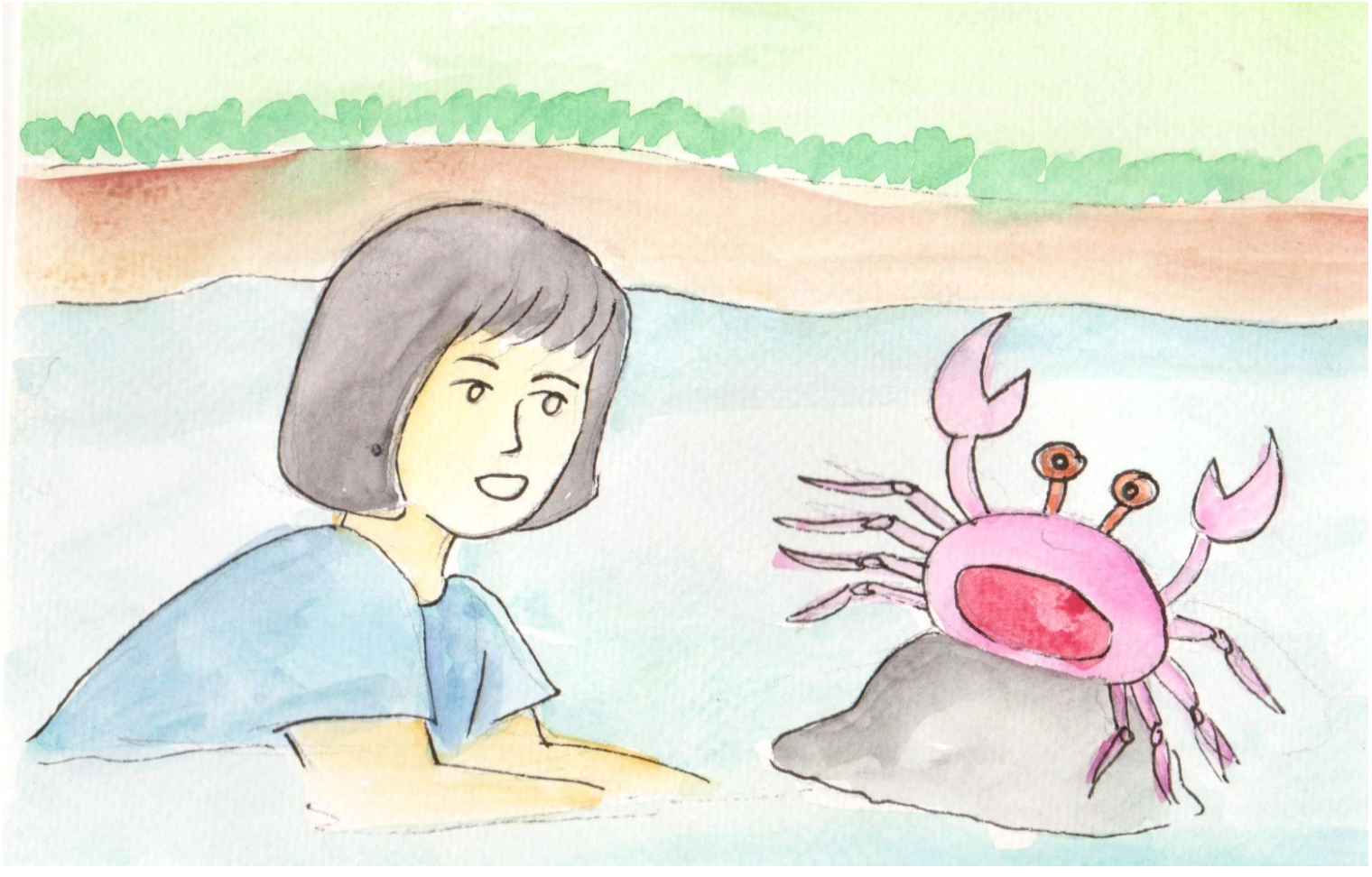
เล๊อ อ่า โชฆ ลอ ซ๊ะ เก่อ เฆ๊ แว เน่ แชว่ เต๊อเบ่ะ แล ฆอ น่อพอจา เต่อกว่า ต่าเดอ เลอ จี่ะโศ่ แชว่ เล๊อ อ่าจี่ะ อ่าคาเน่ อ๊ะที่ ซ่ะบู่ปฆีโค่ อ่าเดอ ลอ ชวี น่อพอจา เก๊อ น่า แว บ่ะ เมอต่า แลฮ ซ่ะบู่ อ่าเดอ ลอชวี เต๊อ กว่าแวด่ะ จี่ะแว ตี๊ๆ บู๊เก่อตื่อ แชว่อ๊ะ โอ่ะ เล๊อ น่อพอจา เช่เท่อ เก๊อ พ่อ แชว่

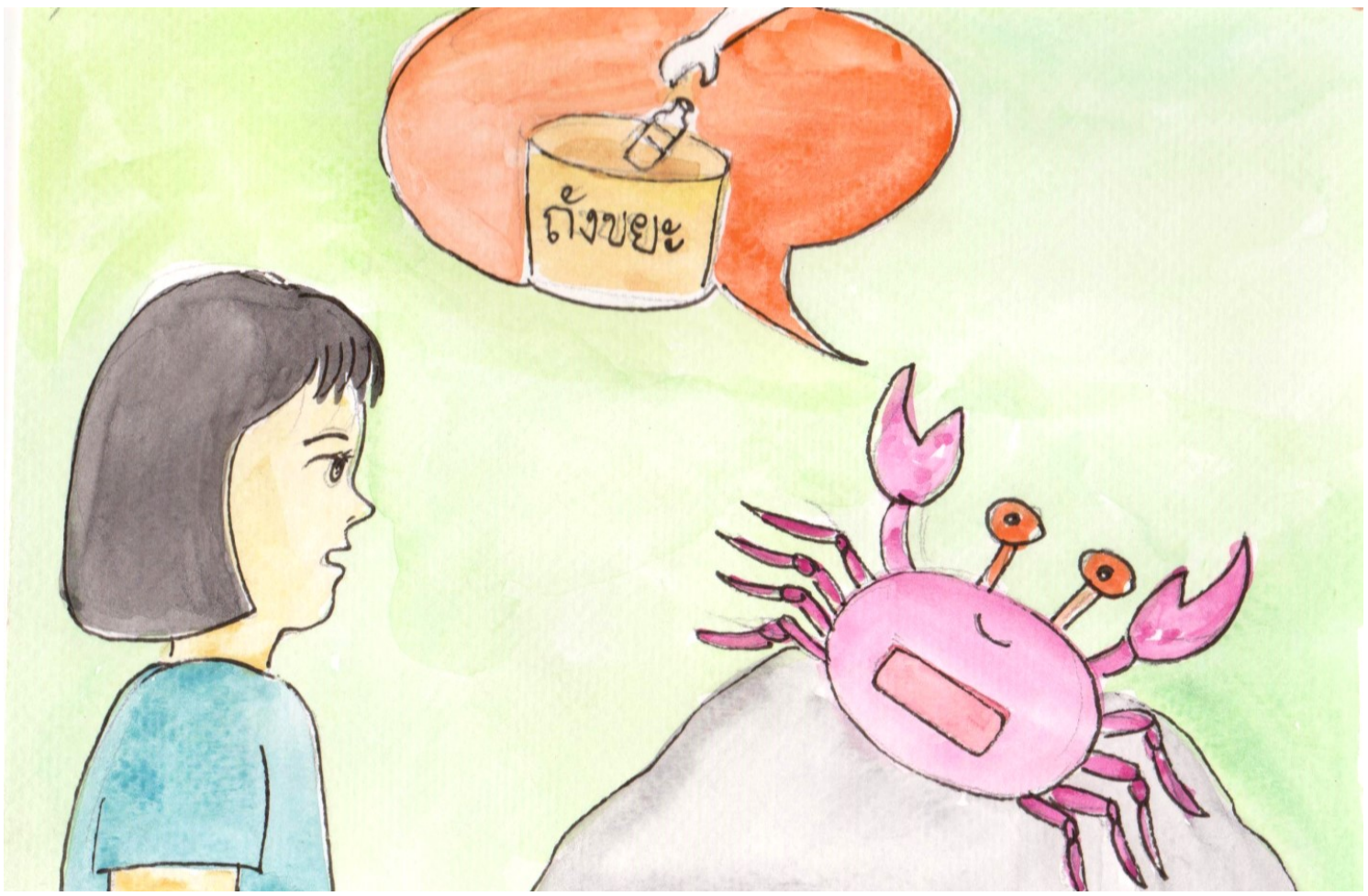

ต่า เซ่ พ๊ะโด่ะ จ่อะ น่อพอจา พื๊อ เล๊อ อ๊ะ ย่อบ่ะ ทีเดอ ลอแท่ะ เล๊อ ทีโกล๊ปู แชว่ เต๊อเบ่ะ จี่ะแว เด่อะ น่อพอจา ซ๊ะปฆี่ะ ต่าพ๊ะโด่ะ เล๊อ น่อพอจา บ่ะจ่อะ น่อพอจา กว่า ต่า เล๊อ อ๊ะโค่ อ่าเค่อ ที่ เล๊อ ทีเดอ เดอ ต่าพอ ร๊ะม๊ะ น่อพอจา เฆ เก ต่าเดอ ต่าพอ เล๊อ อ่าโชฆลอ โค่ เน่ อ๊ะน่าฮู ปฆา ก๊อ ปฆา แต๊ แว โต๊เจ่อ ซ๊ะ เจฮ น่อพอจา กว่า อ๊ะโค่ อ่าเค่อ

น่อพอจา โชโม่ แว เมอจ่า เลฮ ก๊อ ปฆา ฆาฆา ปฆา ก๊อ ปฆา เพ๊อ เลฮ น่อพอจา พื๊อ โด่ะม๊ะ โกล่ะท่อเมคลี ที่ แชว่ โอ่ะ เซ๊อก๊อ แชว่ กล๊ะ เน่ อ่า แต๊ ต่าเซ อ่า เมอ เก น่อพอจา โต๊เจ่อ ออ น่อพอจา โชโม่ ที่ ต่าแล ฆอ โอ่ะแชว่ จ๊ะ แว บ่ะ เมอ จา ลอฮ เน่อ แต๊ ต่าเซ นากล๊ะ เน่ เน่อ เมอ เจ่อโต๊ คือ เน่อ เมอ ต่า ลอฮ

แชว่ อ๊ะโม่ปฒา แต๊ ท่อแว ปฒา เป่อ เฒ ต่า เล๊อ ป่าเก่อจ่า เล๊อ อ๊ะ เก่อมา เจอ เก ปฒา เซ เล๊อ อ่าซ๊ะเฒ เก่อโต๊ เก ปฒา น่อพอจา เก๊อน่าแว มู๊น่อ แชว่ เต่อเบ่ะ เน่ แต๊ ท่อแว ด๊อ ย่อแคอี เน่ ปฒาเก่อญอ ซูอ่อะ ต่าเดอ ต่าพอ เตอฒี่ะ แว เต่อ ตอ ด่ะ อ่าเบ่เอ่อ ที่โกล๊ปู อ่า เก ต่า ลอปี่ะลี เล๊อ เป่อ ลอ ด๊อ เดอ ต่า โพฒ่า ต่าเดอ ต่าพอ กล๊ะอี อ่า ลอ ฒี่ะ เต่อเซบาฮ ซูอ่อะ มือนี เล๊อ อ่าดอ เก่อญา น่อพอจา อ๊ะเม่ะคลีพ๊ะโด่ะ ท่อ เล๊อ ต่าเดอ ต่าพอ ชี่ะ เก เก๊อ โอ่ะ ยี๊ แล่ะ ดี อี

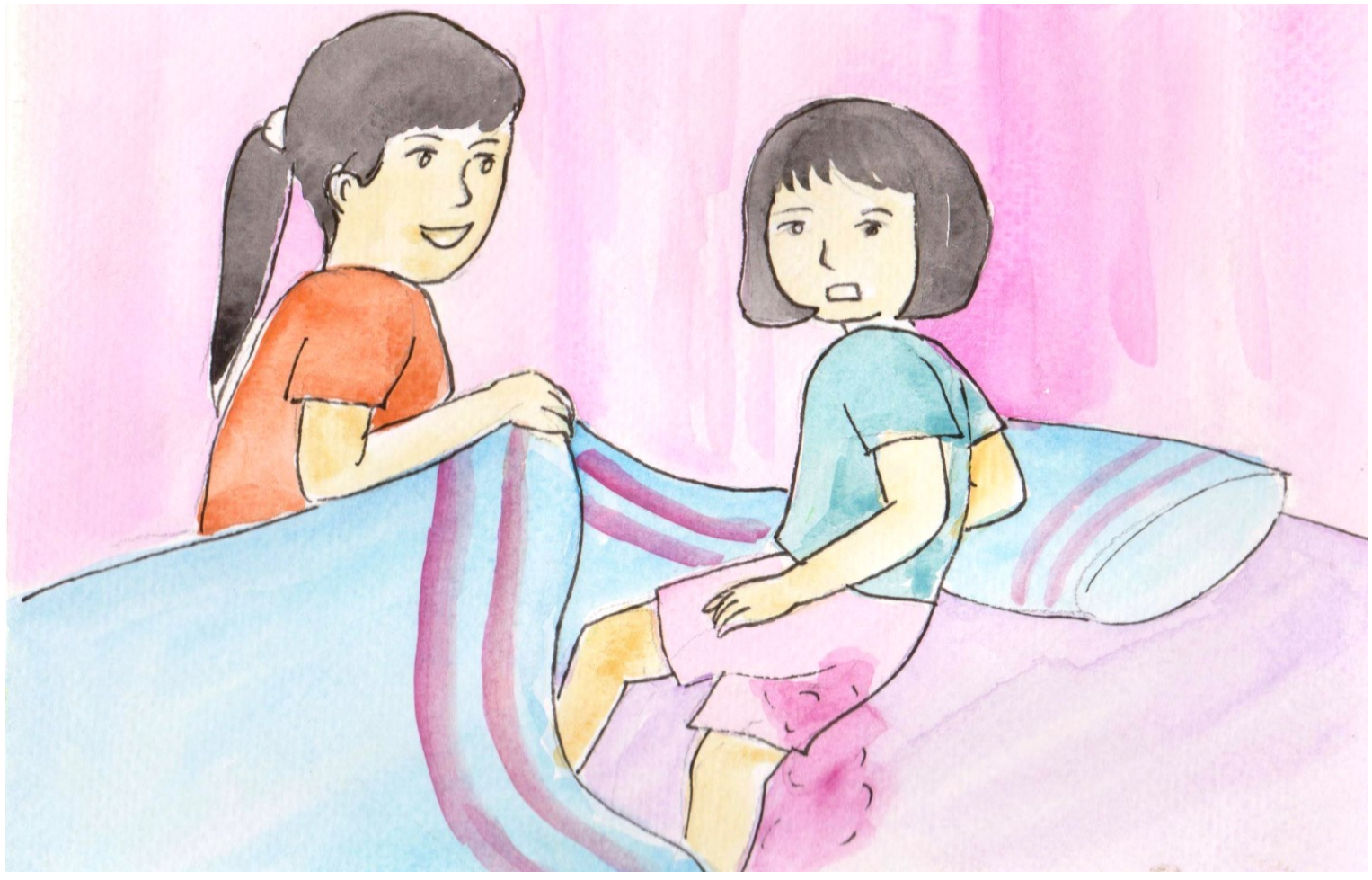
น่อพอจา จ๊ะแชว่ เน่อซ๊ะ เมอ ซ๊ะ โต๊ นาดี ลอฮ ซ๊ะโพซ่าโฮดี๊ แชว่ อ๊ะโม่ แต๊ ท่อ แว ดี อี นาเน่อเก๊ โพซ่าโฮ เฆ นา เน่อโต๊ ฆือ เก เป่อโพ เป่อลี เล๊อ คี เซ น่อพอจา จ๊ะ ด๊อ แว เป่อเก๊อ มา ดี แล ด๊อ แชว่ อ๊ะโม่ แต๊ ท่อ แว นาเน่อโต๊ เจ่อ เดอ ซ๊ะเซ เล๊อ เน่อ เต๊อ จู๊ ตี่ะ ต่าเดอ ต่าพอ เล๊อ ทีโกล๊ปู บ่ะ จู๊ตี่ะ ออเล๊อ ต่าปู ล่อ

ด๊อ เน่อ เม๊อ เต่อ ซู๊ ออ ต่าเดอ ต่าพอ เล่อ ดี๊ เฆ ด๊อ น่อพอจา แต๊ ท่อ แว เซเจ่ อ่า ต่า เต่อน๊ะ บ่า เจ่อ เก๊อ แล แต๊ เอ๊ เจ๊อเซ่อก๊อ เจ๊อโม่ เจ๊อป่า เจ่อพี เจ่อพือ แชว่ จี๊ปลื๊อ แว แชว่ อ๊ะโม่ แต๊ ท่อแว นาเน่อ เม๊อ มา โช เล๊อ เน่อ เก๊อ จา เดอ เน๊อดู๊ ซู๊คี ด๊อ เน่ ปฆา เก๊อฆา มา พ่อะ เน่อคี ก๊อฆา

น่อพอจา เก๊ น่ะ เฆ โพซ่าโฮ มา แว เซ เจฮ

น่อพอจา น่าฮู อ๊ะโม่ ก๊อ ออ

โพมือ เน่อมี ชี่ชา บ่ะ เน่อซ๊ะ ด๊อ ลี น่อพอจา พื๊อ เซ๊อเน่อ ท่อ อ่าซ๊ะ เก่อ ตอ เก อ๊ะ ลอมี ฆื๊ เน่ ญ่า แล โลลอ แว เล๊อ โต๊โค่ ต่านีญาอี อ่า เก๊อ แล แต๊ เก อ๊ะ เซ่อก๊อ เล๊อ โจ๊ เมอ เล๊อ โจ๊ เก๊อ น่า มา พ๊อะ อ่าคี น่อพอจา เก๊อ น่า แว อ่าซู่ มือซ๊ะมือ

เรื่อง ลดการใช้พลาสติก

พอใจ เป็นเด็กสาวร่าเริง ชอบไปหาปูหาปลาตามริมน้ำ วันหนึ่งขณะที่พอใจชวนแม่เดินไปตามริมน้ำใกล้หมู่บ้านเพื่อเก็บยอดผักกูดและหาปูหาปลาอยู่นั้น พอใจเหลือบเห็นถุงขนมที่ถุงเป็นพลาสติก ติดอยู่ใต้ซอกหิน พอใจจึงเดินเข้าไปหยิบขึ้นมาหวังว่าจะเก็บไปทิ้ง

ขณะที่ก้มลงจะหยิบนั้น มีปูตัวหนึ่งเดินผ่านมา พอใจจึงละสายตาจากถุงพลาสติกแล้ว จึงวิ่งไปจับปู ขณะที่วิ่งไปนั้นพอใจก็เคลือบเห็นขวดแชมพูลอยอยู่ในน้ำ พอใจรู้สึกแปลกใจ ทำไมมีขวดแชมพูอยู่ในน้ำ แต่เขาไม่สนใจ และยังคงวิ่งต่อไป...เมื่อใกล้ถึงตัวปูแล้ว ขณะที่พอใจกำลังยื่นมือจะจับปู

ก็มีเสียงดัง “โครม!!” ปรากฏว่าพอใจสะดุดขวดน้ำพลาสติก ตกลงกลางลำธาร แล้วปูจึงวิ่งหนีไป พอใจรู้สึกโมโหมาก เพราะตัวเปียกไปหมด เมื่อหันไปมารอบๆ พอใจก็ตกใจมากเพราะเขาเห็นขวดน้ำและถุงพลาสติกจำนวนมากตกเกลื่อนกลาดบริเวณนั้น

พอใจจึงตัดสินใจลุกขึ้นแล้วเดินไปเก็บถุงพลาสติกเหล่านั้น ขณะที่พอใจก้มลงหยิบ เขาก็ได้ยินเสียงพูดขึ้นว่า “ช่วยด้วย ช่วยด้วย” พอใจหันซ้าย หันขวา ไม่เห็นใครจึงเดินไปหยิบถุงพลาสติกต่อ จากนั้นก็ได้ยินเสียงอีกว่า “ช่วยด้วย ช่วยด้วย พอใจช่วยเราด้วย”

พอใจประหลาดใจและพยายามมองหาว่าเสียงนั้นมาจากไหน และแล้วพอใจก็ต้องตกใจมากและเบิ่งตาโต เมื่อเห็นฝูงปูกลุ่มหนึ่งอยู่ด้วยกัน และที่สำคัญพวกมันสามารถพูดได้ และกำลังร้องขอความช่วยเหลือจากเขา พอใจจึงตั้งสติและเดินเข้าไปหาฝูงปูแล้วถามว่า “ทำไมพวกคุณพูดได้ค่ะ และพวกคุณต้องการความช่วยเหลืออะไรหรอ”เรื่องโดย

พ่อปูจึงพูดว่า “เราอธิษฐานขอที่เราจะสามารถพูดได้เพื่อจะขอความช่วยเหลือจากใครสักคนที่ใจดีและช่วยเราได้” พอใจฟังอย่างตั้งใจ แล้วปูตัวนั้นก็พูดต่อว่า “ตอนนี้มนุษย์ใช้ถึงถุงและขวดพลาสติกจำนวนมากและทิ้งเกลื่อนกลาดไปทั่ว ทำให้แหล่งน้ำสกปรก เป็นอันตรายต่อพวกเราและเพื่อนสัตว์ตัวอื่นๆอย่างมาก และพลาสติกเหล่านี้ก็ไม่สามารถย่อยสลายได้ ใช้เวลานานหลายร้อยปี” พอใจทำตาโต ตกใจไม่คิดว่าถุงพลาสติกชิ้นเล็กๆเหล่านี้จะอยู่นานขนาดนั้น

พอใจจึงถามฝูงปูว่า “พวกท่านจะให้เราช่วยยังไง เพราะเรายังเด็กอยู่เลย” แม่ปูจึงพูดขึ้นว่า “เจ้ายังเป็นเด็กก็จริง...แต่เจ้าจะช่วยพวกเราและลูกหลานของเราได้แน่นอน” พอใจถามต่อว่า “ต้องทำยังไงค่ะ” ปูตัวเมียตัวนั้นจึงพูดว่า “เจ้าสามารถช่วยเราได้โดย เก็บทิ้งขยะให้เป็นที่ ลดการใช้พลาสติกในทุกรูปแบบ ใช้อุปกรณ์ที่มาจากวัสดุธรรมชาติ เช่น แก้วไม้ไผ่ กระบุง ถุงผ้า เป็นต้น”

พอใจจึงพูดขึ้นว่า.. “อ๋อ ได้ค่ะ ก็ไม่ยากนะคะ เดี๋ยวหนูจะไปบอกเพื่อนๆ พ่อแม่ ปูย่าตายาย ลุงป้าน้าอา ด้วยค่ะ” ฝูงปูกล่าวขอบคุณพอใจ แล้วปูตัวเมียก็พูดทิ้งท้ายไว้ว่า..... “ถ้าพอใจเริ่มต้นที่ตัวเอง และครอบครัว ในตอนนี้ ต่อๆไปคนอื่นๆ ก็จะทำอย่างนั้นด้วย พวกเราและลูกหลานก็จะปลอดภัยจ้า” พอใจรู้สึกอิ่มใจที่ถึงแม้ว่าเขาจะยังเป็นเด็ก แต่ก็สามารถช่วยคนอื่นๆได้.....ขณะเดียวกันพอใจก็ได้ยินเสียงแม่ลอยมาแต่ไกลพูดว่า “พอใจ ลูกนอนฉี่ใส่ที่นอนอีกแล้วนะ” พอใจได้ยินก็สะดุ้งตื่นและรีบเก็บที่นอน นำผ้าห่มไปตากที่ระบียงบ้านพร้อมกับอมยิ้ม... เพราะวันนี้เขาจะไปบอกเล่าให้เพื่อนๆที่โรงเรียนฟังและจะช่วยกันทำเหมือนในความฝันด้วยความสุขใจ

MTB MLE

Instructional and Learning Materials Repository